

Ta Đạp Chết Thân Vương Háo Sắc

Contents

Ta Đạp Chết Thân Vương Háo Sắc	1
1. Chương 1 : Xuyên Qua Được Mỹ Nam Ôm Ấp	1
2. Chương 2 : Đánh Mất Nụ Hôn Đầu	3
3. Chương 3 : Trèo Tường Trốn Học Đối Với Ta Như Cơm Bữa	4
4. Chương 4 : Ta Cho Người Xổ Đến Chết Luôn	5
5. Chương 5 : Ta Đáng Giá Như Vậy Sao	8
6. Chương 6 : Nam Nhân Có Mắt Không Tròng	10
7. Chương 7 : Ta Mời Người Uống Rượu	12
8. Chương 8 : Người Là Gì Mà Quản Ta	14
9. Chương 9 : Tránh Ra , Việc Của Ta Không Cần Cô Lo	16
10. Chương 10 : Có Thể Hay Không Cùng Thiếp Một Chỗ	18
11. Chương 11 : Thánh Chỉ Ban Tử	19
12. Chương 12 : Chuyện Kiếp Trước	21
13. Chương 13 : Ta Đến Đón Nàng Đây (full)	22

Ta Đạp Chết Thân Vương Háo Sắc

Giới thiệu

Nàng Lê Chi Tâm , một nữ sinh trung học , sở thích chỉ có 1 đó là đánh nhau , đi ngủ bị bóng đè vô

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ta-dap-chet-than-vuong-hao-sac>

1. Chương 1 : Xuyên Qua Được Mỹ Nam Ôm Ấp .

Lê Chi Tâm nằm bất động trên giường lại thấy tay chân quơ loạn xạ ở khoảng không , miệng không ngừng kêu cứu mà bản thân chỉ rên ư ử trong miệng . Thoang thoảng bên tai nàng nghe thấy tiếng nói của 1 nam nhân và 1 nữ nhân .

- Ngọc Nhi , nàng ra ngoài đi .

Ngọc Nhi nũng nịu lắc tay hắn về mặt hờn dỗi nói :

- Cung thân vương , nàng ta là ai ? Sao ngài lại đuổi thiếp đi ... ừ ừ ...

Hắn hôn lên má nàng dỗ ngọt :

- Ngoan , lần tới ta sẽ bù cho nàng .

- Ngài nhớ nha .

Ngọc Nhi đi ra ngoài khép cửa , hắn nhìn tiểu mỹ nhân đang rúc vào lồng ngực trần của hắn ngủ ngon lành liền mỉm cười :

- Mỹ nhân , nàng ở đâu lại nằm trong lòng ta thế này , nàng thật thơm ...

Hắn hít mùi hương thơm ngát nồng nàn tỏa ra từ người nàng , một mùi hương huyền bí làm hắn say mê , nàng nhắm mắt , có cái gì đó kêu inh ỏi bên tai zậy cả , nàng dơ tay dấm mạnh lên ngực hắn nói :

- Cái đồng hồ chết tiệt , có thôi kêu không hả ?

- Hự ... nàng dám đánh ta ...

Hắn ôm ngực chau mày , chỉ là cái đau chốc lát liền hết , nàng bật dậy hai tay chống lên ngực hắn nói to với vẻ tức giận :

- Cái đồng hồ chết tiệt , có yên cho tao ngủ không hả ?

Nàng làm hắn giật mình ngạc nhiên , bốn mắt nhìn nhau , ai đây ... một thằng con trai có mái tóc dài lãng tử tới hông ... con trai ... trên giường của mình ... cô xô hắn ra lùi về sau đến cuối giường , chỉ tay về phía hắn lắp bắp ú ớ :

- Anh là ai ? Sao lại ở trong phòng của tôi .

Hắn thật sự không hiểu nàng đang nói cái gì , cái gì mà giường của nàng , là nàng ở đâu nhảy lên giường của hắn thì có , mặc kệ ... nàng không trắng nhưng nhìn cũng xinh đẹp ... lại rất thơm , rất muốn ăn nàng , hắn mỉm cười chồm tới chỗ nàng :

- Mỹ nhân , nàng muốn ta cưỡng nên nhảy lên giường của ta phải không ? Được rồi , mau lại đây .

Nàng nổi điên dũi chân đạp hắn 1 cái tức giận hét lên :

- Cưng cái con mẹ nhà người ... cút ... cái tên háo sắc này .

- A ... nàng dám đá vào chỗ đó của ta ... ah ... ah ...

Hắn ôm cái của nợ của hắn ngã ra giường , đau đốn lặn lội sắc mặt tái nhợt như gần chết đi . Chi Tâm đứng dậy nhảy xuống giường , bây giờ nàng mới phát hiện chung quanh 1 khuôn phòng cổ kính đầy mùi son phấn , nhìn tới cái gương đồng , vẫn là cô với bộ pijama màu trắng , mẹ nó xuyên qua thật rồi . Cô nhìn người kia khóc không ra nước mắt ôm hạ bộ rên rỉ , cô trừng mắt bỏ đi .

Hắn nhăn nhó nhìn theo , dám đối với hắn như vậy chỉ có mình nàng , nữ nhân ... nàng sẽ phải trả giá cho chuyện này , hắn hét lên :

- Đứng lại đó cho ta .

Cửa mở , nàng lè lưỡi rồi nói :

- Bảo ta đứng lại là ta đứng à , mơ đi cưng .

- Đứng lại cho ta .

Hắn đau điếng cả người không di chuyển được , nhìn nàng khuất dần sau cánh cửa hắn tức không chịu được , đợi đấy ... chuyện này chưa xong ở đây đâu .

2. Chương 2 : Đánh Mất Nụ Hôn Đầu .

Nàng nhìn xung quanh , nam nữ ân ái sờ mó , rót rượu nói cười vui vẻ , mặt mày nàng tối sầm , sao chỗ này quen dữ , đừng nói nơi đây là kỹ viện nha . Người ta nhìn nàng với ánh mắt thèm muốn , nàng hừ lạnh chen lấn chạy xuống lầu , phải ra khỏi nơi này đã .

Một mùi thơm downy lan tỏa lướt qua hần , hần buồn cô gái trong tay ra , xoay người túm lấy khuỷu tay nàng kéo lại , hần luồn tay ôm lấy eo nàng , dán đôi môi lạnh lẽo của hần lên môi nàng trong sự reo hò ngạc nhiên của mọi người xung quanh .

Chi Tâm hai mắt tròn tròn , cái quái gì thế này , nụ hôn đầu đời của mình vô duyên bị cướp thế này sao , nàng cắn lưỡi của hần , hần buồn nàng ra ôm miệng hít hà vài cái , trong miệng có chút mặn cứ nhiên có máu , hần đưa tay sờ lên lưỡi rồi đưa ra trước mặt nhìn , dám cắn ta ư , hần trừng nàng sát khí bốc lên .

- Người dám cắn bổn vương .

- Thì sao .

Nàng giận dữ trả lời , đưa tay tát hần một cái < chất="> rồi nói với vẻ mặt khinh bỉ , giận dữ :

- Ta không những cắn mà còn đánh ngươi nữa này , ngươi làm gì ta .

- Nhà ngươi dám đánh ta .

Hần tức lên , hai tay nắm chặt lại hình nắm đấm , hần còn chưa tiêu hóa song những gì vừa tới thì nàng đập cho hần một đập ngã nhào , cả lưng và đầu đập vào ghế , nàng gào lên nhìn hần như muốn xé xác :

- Nhà ngươi là cái thá gì mà ta không dám , con mẹ nhà ngươi ở đâu tự nhiên cướp đi nụ hôn đầu của ta , chết mẹ ngươi đi đồ thần kinh .

Hần lần đầu tiên bị nữ nhân đánh , lần đầu tiên bị sỉ nhục như vậy , khá khen ột cái kỹ nữ , ngươi muốn chết , hần ôm mặt đứng dậy run run chỉ tay về phía nàng , hai mắt giận dữ đỏ hoe căm phẫn nhìn nàng hét lên :

- Người dám dùng chân đập lên mặt bổn vương .

- Ha , tức cười , ngươi tự dưng hôn ta , ta chưa giết ngươi là may cho ngươi rồi .

Hần đập cái bàn ngã xuống làm mọi người sợ hãi , thân vương giận dữ ai dám cản , không khéo mất đầu như chơi , hần quát thẳng vào mặt nàng :

- Chỉ là một kỹ nữ mà giả bộ thanh cao trong sạch , dám đối với ta vô lễ , ta giết chết ngươi .

Hần thi triển khinh công tới chỗ nàng , bàn tay bóp cổ nàng , hần nhìn nàng với bao giận dữ , hai mắt đỏ ngầu lên , nàng một tay nắm cổ tay hần , tay còn lại đánh lên tay hần , run rẩy thở một cách khó khăn , mặt mày nhằn lại :

- Khụ ... buồn ... tay ... ê ... ặc ... khụ khụ .

Mình sắp không thở nổi nữa rồi , người này mạnh quá , toàn thân mình không cử động nổi , khó thở quá .

Đám kỹ nữ la lên , run rẩy sợ hãi , đưa khăn che miệng , đám nam nhân dè chừng lùi lại mấy bước , cùng lúc đó một giọng nói từ trên lầu vọng xuống khiến mọi người quay sang nhìn , Cung thân vương đi xuống :

- Tuyệt đệ , mau dừng tay .

Chuyện của hần chưa giải quyết , nữ nhân này không thể chết được , hần nhảy xuống đá tay Tuyệt thân vương ra chắn trước mặt nàng nói với vẻ mặt nghiêm túc :

- Nàng không thể chết được , ta với nàng còn có chuyện chưa giải quyết xong .

Tuyệt thân vương trừng hai mắt , giận run lên rặn ra từng chữ nhấn mạnh :

- Huynh ... tránh ... ra ... nếu không đừng trách ta .

Chưa bao giờ hắn bị sỉ nhục , bị xúc phạm như vậy , sao hắn có thể bỏ qua dễ dàng cho nàng , ngày hôm nay hắn phải giết chết nàng .

Chi Tâm ôm cổ thở gấp gấp , cô nuốt từng ngụm nước miếng loạng choạng như muốn ngã , mặt khó chịu nhìn qua , thấy hắn có ý định đi tới , cô dơ chân đạp lên mông người đang chắn ở trước mặt mình sau đó 36 kế chạy là thượng sách , cô chạy về phía cửa .

Cái người kia mất thăng bằng ngã nhào lên người kia , môi dán môi trong sự im lặng của mọi người , cả hai cứng nhắc đen mặt , Cung thân vương hôn Tuyết thân vương , cả đời hôn nữ nhân giờ lại hôn nam nhân , hai người tách ra nôn thốc nôn tháo , run rẩy giận dữ , nàng/người nhất định phải trả giá đắt cho chuyện này .

3. Chương 3 : Trèo Tường Trốn Học Đối Với Ta Như Cơm Bữa .

Chi Tâm tựa người vào tường thở hổn hển , mệt chết đi được , không biết hắn có đuổi theo không ta , cô thò đầu ra rồi quay trở vào thở phào nhẹ nhõm , không có ai đuổi theo hết , may quá . Mọi người nhìn cô chỉ chỉ trỏ trỏ :

- Con gái nhà ai lại mặc đồ ngủ chạy ra phố thế kia .
- Có khi nào đầu óc có vấn đề không .
- Suyt , cẩn thận cô ta nghe thấy đấy .

Chi Tâm trừng mắt lớn tiếng :

- Nhiều người nhìn cái gì ? Nhìn nữa tôi móc mắt các người .

Tất cả run lên chạy nhanh qua , Chi Tâm nhìn lại bản thân , bộ pijama trắng đục cùng đôi chân trần lem luốc , trước hết phải kiếm một bộ y phục để thay đã . Cô đi vào một con hẻm nhìn đông nhìn tây , lại nghe tiếng gọi có vẻ thúc giục :

- A Xảo , A Liên các cô phơi đồ song thì đi xuống nhà dưới quét dọn đi .
- Vâng , quần gia .

Hai mắt cô sáng lên , cô ngẩn đầu nhìn lên bức tường , trèo tường trốn học đối với ta như cơm bữa , bức tường này chả là gì , cô lùi ra xa sau đó chạy tới nhảy lên chụp được thành tường từ từ leo lên nhảy vào trong , cô hừ một cái nói nhỏ :

- Hoàn hảo .

Cô đi đến sờ lên đồ đang phơi , chết tiệt sao không có cái nào khô vậy , một cái nha hoàn đi qua , Chi Tâm vờ ho , miệng nói :

- Này cô ơi , đồ của ta cái cuối cùng cũng phơi mất rồi , cô cho ta mượn đỡ một bộ được không .

Nha hoàn nhìn cô rồi gật đầu nói :

- Được , cô đi theo tôi .

Cả hai đi đến một căn phòng nhỏ , nha hoàn mở tủ lấy ra một bộ y phục đưa cho cô , Chi Tâm cầm lấy nói :

- Cảm ơn cô .

- Không có gì , mau mặc vào đi kéo lạnh .

Chi Tâm kéo rèm qua , cái này mặc giống như áo tắm bông chứ gì , mặc song cô đi ra , nha hoàn nhìn xuống chân cô rồi mỉm cười đi đến lấy một đôi giày cho cô mang .

- Tôi tên Hỷ Ngân , cô tên gì ?
- Tôi tên Lệ Chi Tâm .

- Ủm , Chi Tâm này , cô làm ở khu nào vậy sao tôi chưa thấy cô bao giờ .

Chi Tâm chột dạ ấp úng :

- Tôi vừa vào phủ .

- Vậy à , hèn gì trông cô lạ vậy , đi thôi , chúng ta đi làm việc kéo quần gia lại mắng .

Hỷ Ngân kéo tay Chi Tâm rồi khưng lại , cô quay lại nhìn Chi Tâm rồi nói :

- Tóc cô thật dài , mau cột lên đi .

- Ủm .

Chi Tâm bó tròn tóc lại lên đỉnh đầu , Hỷ Ngân ồ lên tỏ vẻ thích thú , cả hai đi ra ngoài , quần gia gọi lại nói :

- Các cô đi ra hiệu thuốc , mua một ít thuốc xổ hộ ta , mấy ngày rồi ta không đi được , đi cửa sau ấy .

- Vâng , quần gia .

Cả hai đi ra khỏi phủ bằng cửa sau , Hỷ Ngân cười tươi nói :

- Quần gia lại ăn vụng đồ ăn nên bị trời phạt đây mà ... ha ha ... Chi Tâm này chúng ta đi dạo phố một chút nhé .

- Ủm , ta cũng muốn đi bán 1 ít thứ trên người .

- Ồ , mấy cái này đẹp thật , bán đi thật uổng a .

Hỷ Ngân nhìn bảy chiếc vòng vàng trên tay Chi Tâm rồi nói :

- Đây là gì vậy ?

- Đây gọi là lắc tay , là mẹ ta mua cho ta , hiện tại cần tiền nên đi bán .

Hỷ Ngân gật đầu , ông chủ tiệm cầm đồ sáng hai con mắt run run bàn tay , Chi Tâm hơi khó chịu nói :

- Ông xem gì mà lâu vậy , là vàng thật cả đấy , không cần thì ta đi chỗ khác .

- Cần , cần , ta cần , 100 lượng .

Hỷ Ngân la lên hoảng hốt :

- 100 lượng ... 100 lượng ... lương cả mấy năm đấy .

Chi Tâm giật lại , ánh mắt như muốn nói vẫn chưa đủ , ông chủ phân vân , hàng quý như vậy không thể lỡ được , ông gơ 3 ngón tay nói :

- 300 lượng , cô nương bán hay không , cô có đi hết chỗ người ta cũng chỉ trả 200 lượng là cùng .

Chi Tâm mỉm cười nói :

- Được , ta bán .

Hỷ Ngân như hóa đá rồi , 300 lượng ... Chi Tâm nhét tiền vào trong ngực rồi kéo Hỷ Ngân đi ra ngoài .

- Chúng ta đi ăn mừng thôi , ta khao cô .

Cả hai quên mất cả thời gian , trở về bị quần gia mắng ột trận , phạt cả hai đi quét hết sân trong phủ , cả hai đưa mắt lạnh tanh nhìn nhau khóc không ra nước mắt .

4. Chương 4 : Ta Cho Người Xổ Đến Chết Luôn .

Chi Tâm vắng cái chỗi qua một bên ngồi bệch xuống thở một hơi dài nói :

- Một chết ta , cuối cùng cũng xong .

- Ta cũng mệt chết đi được , Chi Tâm đợi ở đây nhé , ta đi rót nước lại uống .

Chi Tâm bóp vai , uể oải ngáp một cái lại nghe thấy tiếng của quần gia cung kính đằng sau bức tường :

- Tuyết thân vương người đã về rồi ạ .

- Uhm .

< dùng=“”> Một tiếng nổ vang lên đầu , Chi Tâm tái mặt , Tuyết thân vương không lẽ là tên đó , một khuôn mặt ma vương hiện lên trong đầu , cô ớn lạnh nuốt nước miếng , chết con mẹ nó đi nhằm vào hang cọp rồi , phải nhanh chóng rời khỏi đây thôi , cô định đi thì quần gia gọi :

- Người cái nha đầu mới kia , mau xuống bảo nhà bếp chuẩn bị thức ăn và rượu nữ nhi hồng cho thân vương .

Chi Tâm một vẻ mặt cau có nói :

- Vâng .

Cô đi mà nhìn như ăn trộm , phải cẩn thận , gặp phải hắc thì mình chết chắc , cô hít hít một mùi thơm bay tới , nhà bếp ngay trước mặt , cô đứng ở cửa gọi lớn :

- Quần gia bảo nhà bếp chuẩn bị thức ăn và rượu nữ nhi hồng cho thân vương .

- Có ngay .

Phải chào tạm biệt Hỷ Ngân đã , định rời đi thì đầu bếp gọi lại nói :

- Chờ một chút , người mang thức ăn và rượu ra sau hoa viên đặt ở trên bàn , thân vương sẽ đợi ở đó .

Ếc , cô ngây ngốc bưng khay cơm , lại bị đầu bếp đẩy đi , không được rồi , ... < a=“”> ... ha ha , nhà người chết chắc rồi , cô nhìn tới nhìn lui đặt khay cơm xuống đất , lấy từ trong thắt lưng ra một gói nhỏ rắc như rắc tiêu lên thức ăn cười nham hiểm .

- Ta cho người xô đến chết luôn ... chết đi ... chết đi ...

Cũng may giữ lại một gói phòng thân , cô đem nửa còn lại đổ vào trong bình rượu , sau đó đem bình rượu lắc như lắc bầu cua làm 1 ít rượu bắn ra ngoài .

- Độc chết cái tên háo sắc nhà người , hừ hừ hừ .

Sau đó cô ôm bụng nhăn nhó khi thấy một cái nha hoàn đi tới .

- Đây cô , mang đồ ăn và rượu ra sau hoa viên cho thân vương hộ ta với , ta đau bụng quá cần đi nhà xí .

- Ừm .

Chi Tâm ôm bụng chạy đi , vẻ mặt cười gian xảo lạnh lùng , Hỷ Ngân cầm ấm nước đi tới nói :

- Đi đâu làm ta tìm mãi , nước nè uống đi .

- Ta hỏi một chút , Tuyết thân vương ở phòng nào vậy .

Tranh thủ hỏi một chút để có trốn cũng khỏi chạm mặt , cô đưa chén nước lên miệng , mắt nhìn cái nha hoàn kia đã đi khuất .Hỷ Ngân cũng nhanh nhẩu đáp :

- Tuyết thân vương làm gì ở đây , phủ này là của Điện thân vương , ngài ấy đang dùng cơm ở sau hoa viên .

- Phụt ... cô nói gì ?

Ngậm nước trong miệng phun ra , cái chén cũng đưa xuống , Hỷ Ngân vẻ mặt khó hiểu nói :

- Ta nói Tuyết thân vương không có sống ở đây , nơi này là chỗ của Điện thân vương , Điện thân vương đang dùng cơm sau hoa viên .

Cái chén trong tay Chi Tâm rơi xuống , cô luống cuống nói :

- Rõ ràng ta nghe quần gia nói ” Tuyết thân vương đã về rồi ạ ” mà .

- Đó là lúc chúng ta ra ngoài , Tuyết thân vương có đến nhưng không có gặp qua Điền Thân vương nên đi về , chắc cô nghe quần gia báo lại với Điền thân vương chứ gì .

Trời đất ơi , cô chạy đi một cách nhanh chóng , xô nhăm người rồi má ơi .

- Này , cô đi đâu vậy .

Cô chạy đến nơi thì thấy nam tử tóc mái quá trán vô cùng phóng khoáng nâng ly rượu đưa lên miệng , cô hét lên :

- Không được uống .

Cô chạy tới đem ly rượu đánh rớt xuống đất , đem toàn bộ đồ ăn trên bàn hất đổ khiến chàng bất động chết lặng , cô thở hổn hển, may quá hần chưa có uống .

Chàng ôm đầu la lên :

- A ... trời ơi , nữ nhi hồng của ta ... người biết nó quý lắm không hả ... cái nha hoàn vô lễ này ...

Chàng ngồi xuống nhanh tay cầm bình rượu đang ọc ọc trào ra cho lên miệng uống ừng ực . Chi Tâm tức muốn phun máu ra ngoài , cái đêch ta bảo không được uống cơ mà , cô bực tức đánh một cái lên đầu hần rống to :

- Đồ ngu , ta bảo không được uống mà cứ uống , xảy ra chuyện gì thì đừng trách ta .

Hần giật mình ho sặc sụa :

- Khụ ... khụ ... người dám đánh vào đầu ta .

- Thì sao , ai bảo không nghe lời ta uống cái đó làm chi .

Nha hoàn lớn gan lớn mật , người muốn chết , hần đứng dậy nhìn nàng , cái nha hoàn đứng tới ngực hần , hần ôm miệng cười lớn :

- A ha ha ha ha ... người rớt cuộc là ăn cái gì mà thấp như zậy , ha ha ha .

Nha hoàn vào phủ của hần đều phải 16 tuổi trở lên , phải cao ráo dễ nhìn mà cái nha hoàn vô lễ này nhìn thế nào cũng chỉ 13 , 14 tuổi , hần ôm bụng cười , bụng hần sôi lên ừng ực , hần khụy xuống :

- Cười đau cả bụng ... ah ... ah ... hình như ... ta ... ta ... sao bụng ta lại khó chịu như vậy ...

Chi Tâm chột dạ cắn móng tay , cô nhẹ nhàng nói :

- Ta bảo người rồi mà không nghe .

Sắc mặt chàng trắng bệch , đứng không vững , run khẽ , chàng nhăn nhó nhìn về phía Chi Tâm nói :

- Người rớt cuộc đã cho thứ gì vào .

Chi Tâm ánh mắt vô tội ấy nẩy phun ra hai chữ :

- Thuốc xổ .

Hần ôm bụng nôn mửa , đổ mồ hôi , miệng run run nói :

- Người dám bỏ thuốc xổ vào rượu của ta .

Bình rượu quý ta chưng cất mấy năm , không chịu nổi nữa rồi , chàng ôm bụng chạy đi , giọng nói còn vọng lại :

- Người chờ đó cho ta , ta cấm người bước ra khỏi chỗ đó nữa bước .

Nàng đâu có ngu , hần vừa khuất nàng cũng chạy ra tường nhảy lên , trèo ra ngoài , nàng ớn lạnh rùng mình bỏ đi .

5. Chương 5 : Ta Đáng Giá Như Vậy Sao .

Phủ Cung thân vương , một thị vệ đi vào quỳ xuống nói :

- Bẩm Cung thân vương , thuộc hạ đã tìm khắp các lầu xanh trong thành nhưng không có người mà ngài cần tìm , ngoài ra thuộc hạ còn thu thập được những thứ này từ người của Tuyết thân vương .

Hắn đưa lên một sấp giấy , Phong Trần lật lật , chàng cười lạnh , phải để chính tay Tuyết đệ phát họa xem ra nàng hết đường chạy rồi , chàng rút ra một tấm giữ lại rồi nói :

- Sao ra nhiều bản cáo thị khắp nơi , ai tìm được nàng thưởng một vạn vàng , còn nữa không được tổn thương dù là một sợi tóc của nàng , phải đưa nàng về an toàn biết không .

- Vâng .

Phủ Tuyết thân vương , một thị vệ lên tiếng :

- Bẩm Tuyết thân vương , người mà ngài tìm không có ở các thanh lâu , các bà chủ ở đó nói chưa bao giờ thấy nàng .

Hắn đánh cái bàn vỡ làm tư , giận dữ quát lớn :

- Lục soát toàn thành cho ta , nhất định phải tìm ra người , phải mang về lạnh lặn không thương tổn rõ chưa .

- Dạ rõ .

A đầu thối , để ta tóm được ta sẽ cho người sống không bằng chết , hắn đập cái ghế lặn long lóc , cơn tức giận này không có cách nào nguôi .

Phủ Điền thân vương , lão quản gia sợ hãi nói :

- Bẩm Điền thân vương , cô ta không phải nha hoàn ở trong phủ , Hỷ Ngân nói chỉ biết cô nương ấy tên Lệ Chi Tâm .

Điền thân vương mặt mày tái nhợt ngồi ôm bụng ở ghế , toàn thân mệt mỏi vô lực , chàng nhỏ tiếng :

- Ra ngoài tìm cho ta .

- Vâng .

Dám mang nữ nhi hồng của ta làm mồi nhử để xỏ ta , nữ nhân chết tiệt , ta sẽ cho người ném lại mùi vị giống như ta .

Chi Tâm từ quán trọ đi ra , đập vào mắt cô là tờ cáo thị ở trên tường , chữ thì không đọc được nhưng tấm hình vẽ kia là cô chứ ai , cái này không phải truy nã trong truyền thuyết phim cổ trang đâu chứ , cô lén lút lút lút ở một bên nghe ngóng tình hình .

Mọi người xầm xì to nhỏ :

- Tiền thưởng một vạn vàng luôn đấy .

- Số tiền lớn như vậy sống sung sướng cả đời là cái chắc .

- Cung thân vương và Tuyết thân vương đưa ra giá bằng nhau , nhưng việc bắt người có vẻ khó nha .

- Chỉ có cách đánh thuốc mê thôi .

Chi Tâm lè lưỡi , cô không dám trở về tiểu lâu nữa , ta đáng giá vậy sao , chắc chắc , mình quả thật ăn trúng cái gì mà lá gan lớn đến mức chọc giận các vị thân vương thế này .

Cô đi ra tường thành , nhìn đám lính giữ từng người lục soát , xem mặt , thế kia chắc là không thể ra ngoài được rồi , cô lại nhìn những ăn mày tụ tập một chỗ , nhìn họ không có nhà , không có cơm ăn lòng cô nặng trĩu , thậm chí rửa , con mẹ mấy người đem tiền đi cứu khổ cứu nạn còn tốt hơn đi tìm 1 người đó .

Cô thở dài nghĩ đến một chuyện , sau đó rời đi , cô trèo qua tường , lén lút đi vào bên trong , có người không muốn cô chết , có người muốn cùng cô giải quyết một chuyện , cô nuốt nước miếng rút cây trâm ở trên tóc xuống , tóc dài xõa ra , cô hét lớn :

- Cung thân vương , ta muốn gặp người .

Thị vệ đến rút kiếm đe dọa :

- Người là ai ? Cung thân vương là người người muốn gặp là gặp được hay sao hả ?

- Ta là người trong tầm cáo thị , Cung thân vương gặp hay không gặp .

Một tên thị vệ đỡ cáo thị ra nhìn , hần lập tức chạy đi , Chi Tâm muốn từ cửa chính đi vào nhưng sợ gặp phải người của tên Tuyết thân vương nên phải leo tường , nàng nhìn cái người đang tiến về chỗ mình , chàng hai tay nắm hờ sau lưng tiêu sái bước tới mỉm cười nói :

- Mỹ nhân , chúng ta lại gặp nhau .

Nàng hừ lạnh đem cây trâm đưa lên cổ nói với giọng lãnh ngạo :

- Người có hay không sẽ nuốt lời , mạng của ta giá một vạn vàng , đem 1 vạn vàng đi chia cho ăn mỳ trong thành , ta ở đây thí cái mạng cho người .

Phong Trần bật cười , nàng quả thật không tầm thường chút nào , ai nói hần muốn mạng của nàng chứ , hần chỉ muốn nàng bồi thường cho hần .

- Người tới mang một vạn vàng đi chia cho ăn mỳ trong thành .

- Dạ , thân vương .

Hần bước hai bước sau đó nhanh như chớp đã ở sau lưng nàng , tay nắm lấy cổ tay nàng khiến nàng đau buồn cây trâm ra , nàng trừng mắt dấy ra nói lớn :

- Người buồn ta ra , muốn chém muốn giết thì làm lẹ đi , ta không rảnh cùng người đôi co .

- Ai nói ta muốn giết nàng .

Hần ôm nàng từ phía sau hít hương thơm từ nàng , nhẹ nhàng cúi đầu liếm lên cổ nàng , nàng nổi da gà dơ chân đạp lên chân của hần hét rống :

- Ta đạp chết cái tên háo sắc nhà ngươi .

- Ui da ... đau quá ... nàng ... nàng ...

Nàng dẩy ra khỏi vòng tay hần , hần nhăn nhó cười khổ , nữ nhân nhỏ bé này quả thật rất hung dữ .

Nàng ửng đỏ cả mặt , tay sờ lên cổ tức tối nói :

- Rốt cuộc người muốn gì ở ta hả ?

- Ngủ cùng nàng .

Nàng nổi điên hét to :

- Đồ điên , muốn ngủ thì đi tìm nương tử của người đó tìm ta làm gì ?

Mặt hần đen lại , nàng dám chửi ta , hần nheo đôi mắt khó chịu nói :

- Ta không thú nương tử .

- Vậy thì đến thanh lâu tìm kỹ nữ đi .

- Nàng không phải kỹ nữ sao , lúc ta gặp nàng ở thanh lâu còn gì .

Những lần chớp xoẹt xoẹt từ nàng bắn ra , nàng hét lên khiến hần giật mình :

- Con mắt nào của người nhìn ta thành kỹ nữ , trinh tiết của ta chỉ có tướng công của ta mới được lấy , người nằm mơ .

Hắn nghĩ lại , ngày đó nàng ở đâu liền xuất hiện bên hắn , khi hắn tỉnh lại thấy hắn ôm nàng , có phải hay không trời ban nàng cho hắn . Hắn nhìn nàng , đôi mắt và tiếng lòng khẳng định nàng phải là của hắn .

Một thị vệ từ cổng chạy vào kính cẩn nói :

- Bẩm Cung thân vương , Tuyết thân vương đang tiến đến phủ đòi người a .

Phong Trần liếc sang điềm tỉnh nói :

- Nhanh như vậy sao , được rồi người lui xuống đi .

- Dạ .

Hắn quay đầu lại thì giật mình , tiểu mỹ nhân của hắn đang trèo tường thoát ly , nàng cố thể nào cũng không trèo qua được , nàng quay đầu lại thì thấy hắn nắm váy nàng giữ lại , hắn mỉm cười nói :

- Ngoan nào mèo con , mau xuống đi , có ta ở đây sẽ không ai tổn thương nàng .

Mặt nàng co lại tay buông ra ngã xuống được hắn ôm trọn , nàng vùng ra nhìn hắn với vẻ mặt khó chịu .

6. Chương 6 : Nam Nhân Có Mắt Không Tròng .

Tuyết thân vương trường bào xanh mực tay cầm bảo kiếm bước vào phủ , sát khí ngùn ngụt theo sau lưng chàng , đập vào mắt chàng một nữ tử rụt rè đứng ngay cạnh Cung thân vương , hắn trừng nàng khiến nàng run mình nổi da gà .

- Phong Trần , huynh giao người ra cho ta .

- Hắc Dã , là nàng đến tìm ta , muốn đi hay ở do nàng quyết định .

Cả hai nhìn nàng , nàng cứng họng , một bên háo sắc muốn ngủ cùng nàng , một bên háo sắc muốn giết chết nàng , nàng chỉ tay về người này lại chỉ tay về người kia quát lớn :

- Ta thật không hiểu nổi các người rốt cuộc là muốn gì ở ta .

- Cung thân vương , ngày đó ta đá trúng bộ phận sinh sản của ngài chỉ là để tự vệ , ai bảo ngài muốn làm nhục ta .

Hắn đen mặt hoảng lên , bộ phận sinh sản , nàng dám nói chuyện này cho người khác nghe , hắn sượng đỏ cả mặt trừng mắt nhìn xung quanh khiến mọi người sợ hãi chạy đi .

Nàng như phóng ra tia lửa bắn về phía Hắc Dã , tay chỉ về phía hắn nói to :

- Còn người , cái nam nhân có mắt không tròng kia , giữa thanh thiên bạch nhật ngươi cưỡng hôn ta một thiếu nữ trong trắng , rõ ràng là ngươi sai còn muốn giết ta .

Nàng thẳng thắn nói luôn :

- Tờ cáo trạng kia nói ai tìm được ta sẽ thưởng 1 vạn vàng , bắt quá cả ai tìm được nên một vạn kia ta xin thay mặt dân chúng trong thành cảm ơn Cung thân vương nhé .

Nam nhân có mắt không tròng , hắn tức không thể chịu nổi rồi , nàng làm hắn cứng họng đem cơn giận nuốt ngược vào trong , nàng hứ một cái lạnh lùng bỏ đi :

- Ta và các người không có can hệ , đừng làm phiền ta nữa .

Hai nam nhân ngây ngốc sững sờ tại chỗ , một làn gió lạnh thổi qua , nữ nhân dám đùa dỡn , châm chọc họ rồi phui mông bỏ đi như không có chuyện gì , Phong Trần và Hắc Dã đuổi theo , vừa ra đến cửa lại thấy nàng bỏ nhào lên người Hắc Dã , hắn đỡ lấy nàng , nàng ngẩn đầu nhìn hắn khóe miệng nhếch lên mí mắt giật giật , nàng run rẩy , hai mắt nhắm lại dúi đầu vào ngực hắn làm bộ nỉ non nức nở :

- Tướng công , thiếp biết thiếp sai rồi , chàng cũng đừng nhớ thương thiếp đem hình thiếp dán ở khắp nơi như vậy chứ , để người ta khi dễ thiếp hu hu hu ...

Tuyết Hắc Dã ta không tin ở chỗ đông người như vậy người dám làm gì ta , hấn đẩy nàng ra nhìn nàng như muốn nói ” rốt cuộc người làm vậy là có ý gì ? ” .Chỉ thấy mắt nàng ngấn lệ , quần áo chỗ rách chỗ không , lại nhìn cái yếm màu trắng lộ ra , hấn điên tiết kéo nàng vào lòng ánh mắt trừng xung quanh hét lên giận dữ :

- Kẻ nào , là kẻ nào làm nàng thành ra như vậy .

Dân chúng sợ hãi rụt lại , Phong Trần thật muốn kéo nàng ra , tại sao nàng không ôm lấy ta , tại sao không nhận ta làm tướng công của nàng , không lẽ nàng thấy ta bộ dạng thư sinh yếu ớt không thể dựa vào , hấn hất hấn nhìn nàng .

Hắc Dã trừng lên đôi mắt bốc hỏa , tay trái ôm nàng tay phải dơ lên đánh ngang trước khoảng không , chàng cúi giận hét :

- Cút hết cho ta , kẻ nào động đến nàng dù chỉ là một sợi tóc ta giết chết kẻ đó .

Mọi người sợ hãi tản đi , Chi Tâm cười một tiếng xô hấn ra , nàng dùng tay vỗ nhẹ lên vai Hắc Dã nhẹ nhàng nói :

- Ngài diễn còn xuất sắc hơn cả ta , khâm phục khâm phục .

Nàng thở dài quay đi , há miệng ngáp to một cái , nữ tử thật không có ý tứ , hấn nhìn nàng hai mắt đen lại , dám đem bốn vương làm trò cười cho thiên hạ rồi đi dễ dàng như vậy sao , đừng có mơ , hấn tức giận đưa chân lên đạp nàng một cái vào mông khiến nàng ngã úp ra đất ở tư thế chụp ếch .

- Muốn đi dễ dàng như vậy sao , người nằm mơ .

Phong Trần đỏ mặt hơi lạnh , Tuyết đệ thật không biết thương hoa tiếc ngọc gì cả , chàng đi đến đỡ cô dậy nhẹ nhàng nói :

- Nàng có sao không , mau đứng lên .

Chi Tâm cào móng tay xuống nền , nàng hất tay ra đứng lên , đi nhanh đến trước mặt Hắc Dã hét lớn :

- Mẹ kiếp , nhà người bị điên hả , tự nhiên đá té ta .

Chàng nhếch môi kiêu ngạo hừ lạnh , hai mắt nhắm lại mặt mày nhăn nhó , nữ nhân mặt dày không có lễ giáo này nói chuyện văn hết nước miếng lên mặt bốn vương , người muốn chết , chàng đưa tay lên định tát Chi Tâm thì Phong Trần chụp lại ánh mắt tức giận nói :

- Đủ rồi .

- Huynh bỏ ra .

Chi Tâm kéo váy dơ chân lên tặng cho hấn một đạp mang theo lời nói giận dữ :

- Là nam nhân không được đạp vào mông nữ nhân cũng như là nữ nhân không được đạp vào chỗ đó của nam nhân , đây là ta trả lễ người .

- Hự ... ah .. ah ...

Nàng xoay người chạy đi , hấn ôm hạ bộ quỳ xuống rên rỉ , hai mắt trợn lên nhìn theo nàng hét to :

- Người đứng lại cho ta .

Phong Trần cười khở đỡ lấy Hắc Dã , khẳng định đệ ấy đau hơn mình ngày ấy , chàng nhìn nàng đi khuất đứng lên dìu Hắc Dã vào trong miện nói với thị vệ :

- Gỡ toàn bộ cáo thị xuống .

- Dạ , Cung thân vương .

Hắc Dã không còn sức để nói gì , nữ nhân rơi vào tay ta ... ta bóp chết người .

7. Chương 7 : Ta Mời Người Uống Rượu .

Xăm xỉ to nhỏ , bàn tán không dứt :

- Cô ta là thiếp thân của Tuyết thân vương đây .
- Là cô ta đây .
- Hôm qua ta còn thấy họ tình tứ trước cổng Cung thân vương nữa kìa .

Chi Tâm đập bàn cả thấy im lặng , ăn cơm mất cả ngon , nàng liếc sang cửa sổ đưa ly nước lên uống thì ai đó ở đâu từ dưới cửa sổ thò đầu lên hừ lạnh nói :

- Nha đầu , người trốn nữa đi .

Ngụm nước phun thẳng vào mặt chàng , chàng nhắm hai mắt đưa tay vuốt nhẹ khuôn mặt run run khoe môi nói :

- Nha đầu có phải ngày hôm đó người nhầm ta là Tuyết huynh nên mới xô ta đúng không .
- Đúng thì sao mà không đúng thì sao .

Nàng mặc kệ hẳn tiếp tục gấp thức ăn cho lên miệng , Chấn Phong leo cửa sổ đi vào ngồi xuống nói với vẻ mặt tươi cười :

- Ta nghe hết sự tích kể về người rồi đây .

Chi Tâm khoe miệng giật giật , sự tích gì chứ , nàng cảm thấy khó chịu , có tin ta một lần nữa xô chết người không , nàng đứng lên định đi thì hẳn kéo lại nói :

- Ngồi xuống , ta mời người uống rượu .
- Tại sao ta phải nghe lời người .
- Ta nói người nghe vài chuyện hay lắm .

Chi Tâm liếc mắt ngược lên thở một hơi ra tiếng bất đắc dĩ ngồi xuống , hẳn chồm tới thì thào vào tai nàng , nàng run run cười phá lên :

- Há há há há , mắc cười quá ...

Cười chảy cả nước mắt , không ngờ Tuyết Hắc Dã cũng có lúc như vậy , Chấn Phong quay đầu gọi lớn :

- Tiểu nhị , cho 1 bình rượu ngon nhất ra đây .
- Có ngay .

Chấn Phong thì thào to nhỏ với nàng , nàng cười đau cả bụng cuối gục xuống bàn , Cung Phong Trần cũng có lúc như vậy ư , cười chết ta .

Nàng cầm ly nước lên uống một ngụm liền ồ lên , hai mắt sáng rực vui vẻ nói :

- Ngon quá đi .
- À , rượu ngon đây , thích thì uống đi .

Nàng rót ly rượu đầy đưa lên miệng uốn cái ực , chép chép môi gật đầu nói :

- Không tệ , uống thêm một chút nữa chắc không sao .

Một lát sau Chi Tâm đứng dậy loạng choạng nấc lên vài cái nói :

- Ưc ... ức ... ta thấy đầu óc ... ức ... lâng lâng ... ức ... sao người còn nằm đó ... ức ... dậy uống ... tiếp đi ... chứ ... ức ... ức ...

Nàng dùng tay đập lên đầu Chấn Phong , hai mắt nheo lại nói :

- Dậy ... dậy đi ... ức ... người thành hai người rồi kìa ... ợ ... ức .

- Ủa ... đến giờ đóng cửa rồi hả ... ức ... về ... về ... ức ...

- Về ... về ... về là về thế nào ... ước ... ta còn uống được .

Hắn đứng dậy đi nghiên qua nghiên lại khoác tay Chi Tâm ánh mắt dờ dẩn nói :

- Thế chúng ta đổi quán ... ước ... đổi quán ... khác đi ...

Nàng khoác lên vai hảnh cái tay uể oải mềm nhũn về mặt cười tươi đỏ ửng :

- Được ... ước ... đổi quán ... ợ ... khó chịu quá ...

Cả hai lang thang thất thủ ngoài đường , bước thấp bước cao , Chi Tâm dơ chân lên đá một cái cười ha hả :

- Ta đá hẵn như vậy đây ... ỨC ... người có muốn thử không ... ỨC ... a hà hà ... ỨC .

Hắn nuốt một ngụm nước miếng xua tay miệng ú ớ :

- Không , như vậy ... thì đau lắm ... ức ...

Tuyệt Hắc Dã xụ mặt hai mắt trừng trừng nhìn hai người tay khoác tay ôm , chàng khó chịu đi tới kéo Chi Tâm về phía mình phủ phủ tay nàng như muốn đuổi đi vì khuân , ngoài ta ra không ai được phép chạm đến nàng , tại sao hình bóng nàng luôn hiện lên trong đầu ta , rõ ràng là ta rất ghét , rất giận , rất muốn giết nàng nhưng lại rất lo cho nàng .

Chi Tâm đập hai bàn tay lên mặt của hấn làm hấn giật mình , nàng kéo mặt hấn xuống gần mặt mình rồi há miệng thở ra :

- Hà ... ước ... hơ hơ ... mắc cười quá ... ước ...đi ...

Hắn nhả mặt , sao lại uống nhùi như vậy , nhất định là do Chấn Phong ép nàng , hắn quay qua nhìn Chấn Phong nhưng chàng đã ngã sõng soài ra đất ngủ như chết , hắn bẻ Chi Tâm lên liếc qua đám thi vê nói :

- Mang Điền thân vương trở về phủ của đệ ấy .

- Dạ , thân vương .

Chi Tâm ôm lấy hân dũi dũi đầu vào ngực hân thỏa mãn vô cùng :

- Âm ... ức ... thật âm ... ức ... ua ... ọe ... ọe ...

Hắn rùng mình lạnh cả người , nàng dám nôn những thứ kinh tởm đó lên người ta , hắn tức lên rất muốn quăng nàng xuống đất ngay lập tức nhưng đành nhìn nhục mang nàng về phủ .

Đặt nàng lên giường , hắt cơi áo của hấn vứt qua một bên nhưng toàn thân hấn vẫn có mùi , nhìn nàng ngủ với bộ y phục bần hấn không ngại đi đến cởi ra , chỉ khi nàng còn một cái yếm và một cái quần đùi ngắn thì tay hấn khẽ run , miệng nuốt xuống một ngụm nước miếng , hấn kéo chăn che cho nàng , hai mắt sát khí bắn ra như muốn nói ” nàng dám ói lên giường của ta thì chết chắc ” , hấn đi ra ngoài cửa gọi người :

- Người tới chuẩn bị nước ấm cho bốn vương tử tắm .

- Da .

Hắn lim dim hai mắt hít thở đều , đầu hơi ngẩng ra sau , có tiếng bước chân chàng khẽ nói :

- Đủ rồi , không cần đổ nước nữa .

Chỉ nghe thấy tiếng đặt dụng cụ xuống đất, không có tiếng bước chân rời đi hẳn mở hai mắt thì <ùm=“> một tiếng, nước hắt mạnh lên mặt bắn ra ngoài 1 lượng lớn, hẳn nhắm tịt hai mắt, hoa vương lên đầy mặt rơi xuống từng đợt 2, 3 cánh, chỉ thấy nữ tử chỉ tay lên mặt hẳn cười lớn:

- A há há há há há ... ỨC ... ỨC ...

Đưa tay vuốt mắt , hắt mở to con mắt trùng nàng giận dữ hét lên :

- Nàng muốn chết .

Hắn ngưng lại nhìn nàng , vài giọt nước trượt xuống thấm vào khoeo môi , lửa trong lồng ngực đốt nóng cơ thể hắn , một ngụm nước miếng trượt xuống cổ họng , nàng đây là đang quyến rũ hắn , nhìn nàng hai má ửng hồng vừa cười vừa nắc lên tiếng to tiếng nhỏ , bàn tay thon dẹt màu nắng chỉ về chàng rồi mềm nhũn rơi xuống ngực chàng vẽ một đường dài , hơi rượu thổi ra lan theo gió lồng vào mũi khiến chàng muốn say theo nàng , một chút thôi , chỉ một chút thôi cho ta chạm vào nàng .

Trong thùng gỗ chàng nhích tới ghì Chi Tâm vào thành gỗ hôn ngấu nghiêng , cái yếm ướt nhẹp trên ngực nàng cọ sát da thịt trên ngực chàng . Chi Tâm đầu óc quay mòng ngất liệm , hắn buồn nàng ra , tay vỗ nhẹ lên má nàng gọi nhỏ :

- Này ... này ...

Bế xốc nàng lên kéo một chiếc khăn quăn lấy nàng , đặt nàng trên giường , nàng khi say thường hành động kì quái thế này sao , hắn nín 1 loạt tóc của nàng hôn nhẹ rồi rời đi vào trong .

Nửa đêm nàng mộng du bật dậy bước lên ngực hắn rồi nhảy xuống giường .

- Hự ... nàng đi đâu đấy .

Hắn vừa chớp mắt đã bị nàng dẫm một cái tỉnh luôn , nàng nhảy ra ngoài như người điên trốn trại cười hihi haha , hắn theo sau nhưng lại không thấy nàng đâu .

- Chết thật đâu mất tiêu rồi .

Hắn gọi lớn trong lo lắng :

- Nàng ở đâu vậy ra đây ngay .

Nàng từ mái nhà trường xuống , tay vịn lấy tấm ngói thò đầu xuống chu mỏ mắt nhắm lại .

- Ta không ra đấy , chừng nào tìm thấy ta mới ra .

- Ách , làm thế nào nàng leo được lên đó .

- Ưc ... ta ... ức ... đu cột nhà ... leo lên ... thế đã tìm thấy ta chưa .

Sặc , nàng không phải đang ở trước mặt ta sao , bó tay , hắn bay lên mái nhà , bế nàng xuống đi vào phòng .

- Đã tìm thấy .

Nàng tựa vào ngực hắn ngủ thiếp đi .

8. Chương 8 : Người Là Gì Mà Quấn Ta .

Trời sáng , nàng hai mắt lim dim tay xoa nhẹ lên trán , sao lại đau đầu như vậy , xảy ra chuyện gì sao không nhớ gì hết vậy nè , chậm rãi mở ra hai mắt , liếc trái liếc phải , chỗ này là chỗ nào , cô nhìn ra bên cạnh thì một tiếng thét kinh hoàng bay vọng tứ phương , chim bay loạn xạ .

- Á á á á
.....

Người kia bình tĩnh và thế là cả hai ở trên giường vật lộn , tay trái nàng bị chân hắn đè lên dẫm chặt , tay phải nàng nắm lấy tay trái hắn , chân nàng đạp lên má trái của hắn , tay phải hắn ôm lấy cổ chân nàng , Chi Tâm sắc mặt tức tối run run trừng mắt nói :

- Ta nói người , cái tên vô lại mau buông ta ra .

Hắn sắc mặt khó coi nhìn nàng , giọng nói nhỏ nhẹ khẩn trương :

- Nàng hứa không đụng tay đụng chân ta sẽ thả nàng .

Sâu trong mắt nàng ánh lên một tia xảo quyệt rồi mất đi , nàng chậm rãi mở miệng .

- Ta hứa , mau buông ta ra .

Chàng vừa buồn thì bàn chân kia co lại rồi dãn ra đạp thẳng lên mặt chàng , nàng cúi tiết lớn giọng :

- Ta đạp chết thân vương háo sắc nhà ngươi .

Nàng ngồi dậy , chàng ngã ngửa ra sau ôm mặt chồm dậy ánh mắt giận hờn nhìn nàng .

- Nàng nuốt lời .

Nàng hừ lạnh đứng lên một chân dẫm lên giường một chân đạp lên bụng chàng cười ranh mãnh nói :

- Ở đây ai nghe thấy ta hứa hả ? Nói , rốt cuộc ngày hôm qua phát sinh chuyện gì .

Nàng nhớ nàng cùng Diên thân vương uống rượu , sau đó chuyện gì cũng không nhớ , tỉnh lại liền ở cạnh tên Tuyết thân vương này . Thấy chàng im lặng không nói , nàng hừ hừ mạnh mẽ nói to :

- Có phải hay không giống mười hai năm trước sợ vải ra quần đến ghen lời rồi không .

Chàng giật nảy mình , Diên thân vương người dám bán đứng ta , chàng nghiêng răng nghiêng lợi , ánh mắt liếc qua nàng một tia giảo hoạt , đừng tưởng bắt được thóp ta là ta chịu thua nàng . Chàng vùng lên đem tình thế áp đảo , đè nàng xuống giường , hai tay nắm hai tay nàng đưa qua hai bên kề mang tai , cả miệng ngồi trên đùi nàng , tóc dài lẳng tử xoa xuống vai nàng .

Nàng càng dẩy hấn càng ép chặt , nàng rống cái miệng to giọng gào lên :

- Có thích khách ... cứu mạng ... giết người ... cứu mạng ... cứu mạng ...

Hấn đen mặt nhìn nàng , người người đổ dồn tới nơi có tiếng thét , xô cửa vào mắt hết cả quy cũ :

- Thân vương người không sao chứ ... ặc ...

Thân vương của bọn họ là đang trong tư thế nguy hiểm gây hiểu lầm a , chàng ngó sang ánh mắt lạnh lùng nói :

- Không có sự cho phép của ta , không ai được vào phòng của ta , các người có hay không học qua quy cũ .

Cả đám sợ hãi quỳ xuống run lên :

- Xin thân vương tha mạng , bọn nô tài chỉ là lo cho sự an nguy của ngài nên mới thất lễ ...

Chi Tâm nhanh miệng chen vào :

- Các người lo cho sự an nguy của hấn thì mau kéo hấn ra khỏi người ta , hấn là bị thích khách hạ được đang muốn cưỡng bức ta , tội cưỡng bức thiếu nữ trong trắng là tội chém đầu đấy , quân tử phạm pháp sử tội như thứ dân huống chi hấn là thân vương , mau tới kéo hấn ra .

Hấn ngây ngốc , cái gì mà cưỡng bức , cái gì mà chém đầu , chỉ thấy có mấy người kéo hấn ra run sợ nói :

- Thân vương đắc tội , bọn nô tài chỉ là lo cho ngài .

Chi Tâm rời giường chạy đi , chàng hất tay mấy người kia ra nói lớn :

- Nàng đứng lại cho ta , không được đi .

Chi Tâm không quay đầu mà rống lên :

- Người là gì mà quản ta , ta cứ đi đấy .

Nàng nhảy lên treo qua tường , quay đầu lêu hấn một cái rồi nhảy xuống mất tăm , hấn hừ hừ trong miệng tức giận , ta là gì mà quản nàng ư , một câu ta yêu nàng đủ chưa , hấn liếc mọi người rồi hét lên tức giận :

- Ra ngoài hết cho ta .

Ai dám ở lại lúc này chứ , mọi người cúi đầu chạy ra , hấn ngồi xuống trầm lặng . Chi Tâm vừa đi vừa nhìn lại mình , vẫn y phục cũ chắc hẳn không có gì xảy ra đâu , cô đi ngang qua Cung thân vương phủ , Cung Phong Trần nhìn nàng hơn hờ đi đến ôm chầm lấy nàng nói :

- Nàng đến thăm ta hả ... Ui za ... nàng ... nàng ...

Chi Tâm tâm trạng không tốt đập lên chân hần hừ hừ nói :

- Đừng có sắp lại gần ta , nhà người có gì ăn không , ta thật đói .
- Có chứ , mau vào đi .

Hần mừng rỡ bỏ cái chân đau xuống kéo nàng vào phủ , nàng ăn xong hần kéo nàng đi dạo phố , tay nắm tay khiến bao người ganh tị , Chi Tâm mặc kệ hần kéo nàng đi đâu miễn sao nàng thấy thoải mái là được . Lại nghĩ tới những lời Chấn Phong nói về Phong Trần , nàng bật cười thành tiếng tay che miệng . Phong Trần về mặt tò mò nói :

- Nàng cười cái gì .
- E ... hem ... ta mới không có cười .
- Nàng nói dối .

Chi Tâm mỉm cười bỏ đi , đi qua nơi khiên vác gạo , bao gạo chắc đầy liêu xiêu đổ xuống , Chi Tâm chỉ liếc lên , mấy bao gạo rơi xuống nhanh quá nàng không phản xạ kịp , chỉ thấy mọi người xung quanh hoảng hốt la lên :

- Á ...

Nàng ngã nhào xuống đất , chống tay ngồi dậy quay đầu lại nhìn về phía sau , chỉ thấy Phong Trần nằm đó , vài bao gạo đè lên người chàng , Chi Tâm đứng dậy chạy tới kéo bao gạo ra , cái tên ngu ngốc này cứu ta làm gì chứ , miệng nàng run run gọi :

- Phong Trần , tỉnh lại ... tỉnh lại ... ai giúp tôi với ...

Mọi người giúp cô dìu Phong Trần về phủ , mời đại phu đến xem , đại phu cúi cúi khom lưng nói :

- Chỉ cần tạm thời tránh cầm vật nặng , tránh hoạt động tay nhiều là không việc gì , thảo dược này đem đi nghiền nát pha với rượu thoa lên tay sẽ giúp ích cho việc vận động .
- Cảm ơn đại phu .
- Không có gì , lão phu đi trước .

Chi Tâm thở dài đi đến nhìn Phong Trần , hai mắt chàng híp lại hơi chau mày , chắc huynh đau lắm , cái đồ ngu ngốc nhà huynh cứu ta làm gì không biết , cô rũ mắt xuống thở một cách nhẹ nhõm , huynh không sao là tốt rồi .

9. Chương 9 : Tránh Ra , Việc Của Ta Không Cần Cô Lo .

Phủ Cung thân vương , nam tử cố ý làm rơi một cái chén < xoảng=“”> , Chi Tâm tặc lưỡi cau gắt nói lớn :

- Phong Trần , đã là chén thứ 5 rồi đấy , muốn chết phải không .

Chàng cười khở nhìn nàng hai mắt rung rung nói :

- Chi Tâm , ta quả thật còn đau mà , nàng qua đút cơm cho ta đi , ta đói sắp chết rồi đây này .

Chi Tâm hừ lạnh , cắn răng cầm bát xới cơm gấp thức ăn bỏ vào chén đi đến ngồi xuống ghế nói :

- Ta có phải bảo mẫu của huynh đâu , há mồm ra cho ta ... nhai nuốt nhanh lẹ đi ...
- Ừm .

Nhân lúc nàng đưa mắt nhìn vào chén cơm , Phong Trần hôn lên má nàng 1 cái , nàng giận run ngược lên hai mắt như hai viên đạn bắn vào chàng .

- Có muốn bị gãy răng húp cháo không .

Chàng cười ngượng lí nhí :

- Ta không thích như vậy đâu .

- Mau ăn cơm đi ... huynh nói nhiều quá .

Nàng ánh mắt liếc qua mặt hắn , thở ra một hơi đưa tay lau nhẹ khóe miệng hắn rồi nói :

- Huynh thật là ... thức ăn dính cả lên mặt mà không biết . Phong Trần nắm tay nàng đưa lên miệng hôn nhẹ , ánh mắt liếc qua nàng , nàng khuôn mặt ửng đỏ lúng túng rút tay lại . Một thân ảnh ở ngoài rời đi , Chi Tâm liếc qua chỉ nhìn thấy cái bóng biến mất , cô bỏ chén xuống bàn đi ra cửa nhìn , là Tuyết Hắc Dã , cô đi theo gọi hắn :

- Hắc Dã đợi một chút , đến thăm Phong Trần hả ? Vào đi .

Cô nắm tay chàng kéo lại nhưng chàng ánh mắt trừng trừng lạnh lùng hất tay cô ra làm cô té xuống đất .

- A ... Huynh bị điên hả , rốt cuộc có gì mà huynh kích động như vậy , đã tới thăm Phong Trần thì vào đi .

Chàng hừ lạnh bỏ đi , cô tức giận dùng dùng đi đến kéo tay hắn quát lớn :

- Đây , huynh rốt cuộc là có chuyện gì vậy .

- Tránh ra , chuyện của ta không cần cô lo .

Cô bị chàng hất ra nhưng lại được Phong Trần đỡ , Phong Trần buồn Chi Tâm ra tức tối đi nhanh đến đám cho Hắc Dã một đám khiến chàng ngã ra đất miệng chảy máu mà vẫn thản nhiên đứng lên không nhìn mà rời đi .

- Làm tổn thương nàng dù có là huynh đệ ta cũng không bỏ qua đâu .

- Phong Trần huynh thôi đi , tay huynh vẫn chưa khỏi đâu , đừng hờ tỵ là động tay động chân .

Phong Trần lo lắng quay qua xem xét nàng , hỏi nàng :

- Nàng có bị thương ở đâu không , có chỗ nào đau không .

Nàng lắc đầu lại được chàng ôm vào lòng siết chặt , Hắc Dã trở về phủ la hét đập phá mọi thứ chàng nhìn thấy , sau đó ngồi sẩm xuống đồng hoang tàn với đôi mắt đỏ hoe .

Chi Tâm lòng như lửa thiêu đốt , khó chịu , không hiểu tại sao Tuyết Hắc Dã lại như vậy , đau đầu thật tại sao mình lại đi lo cho hắn chứ .

Sầu nào cô đi tìm bạn rượu , Chấn Phong nhìn cô với đôi mắt như thấu hiểu mọi chuyện , chàng chống cằm nói :

- Vậy một trong hai người họ cô thích ai hơn , thôi chọn ta đi khỏi mất công nghĩ ngợi .

Chi Tâm đỏ mặt hơi lạnh :

- Thôi cho ta xin , người thì bỏ qua đi .

Cô nằm dài lên bàn khép hờ hai mắt tay vân vê ly rượu , thích ai hơi ư , Phong Trần quan tâm mình , lo lắng ình nhưng mình chỉ có thể xem huynh ấy như anh trai , Hắc Dã lạnh lùng với mình , huynh ấy ... huynh ấy ... cô thiếp đi thả hồn mơ mộng .

Chấn Phong bế cô lên xe ngựa trở về phủ Cung thân vương , đặt nàng lên giường hắn quay sang nói với Phong Trần :

- Đệ về đây , huynh trông chừng cô ấy nhé .

- Ừm .

Chấn Phong đi khỏi , Phong Trần ngồi xuống giường khẽ vuốt tóc Chi Tâm , kéo chăn đắp cho nàng rồi ly khai khỏi phòng .

Màn đêm nhàn nhạt bao trùm khắp nơi , quang cảnh thật vắng lặng , tĩnh mịch , Chi Tâm trong tìm thức hiện lên một thân ảnh mờ nhạt , ai , là ai , là ai mà có thể cả đêm thức trắng lo lắng chăm sóc ình , bỏ qua từng khuyết điểm nhỏ nhặt của mình ân cần ôn nhu canh chừng ình ngủ , nụ cười ôn nhu kia rốt cuộc là

của ai ... Dã ... Dã ... chàng dừng đi ... dừng bỏ thiếp ... thân ảnh kia biến mất để lại nữ tử nước mắt lệ nhòa . Từ đầu khóe mắt Chi Tâm rơi hai hàng lệ kéo dài xuống mang tai .

10. Chương 10 : Có Thể Hay Không Cùng Thiếp Một Chỗ .

Nắng lên soi sáng muôn nơi , mang bao hơi ẩm rọi qua khe cửa , trên cành cây , trong vòm lá , những giọt sương sớm đọng lại , long lanh chẳng khác gì những hạt ngọc trai trong suốt , đẹp đến lạ lùng , những làn gió nhẹ thổi qua làm vô vàng chiếc lá lung lay phát ra ngàn thứ âm thanh kì lạ , êm tai .

Chi Tâm mở hai mắt , một tiểu nha hoàn 14 tuổi mở cửa đi vào tay bè một chậu nước ấm , khăn mặt vắt trên thành chậu .

- A , tiểu thư đã tỉnh , em lo quá , người đã ngủ hai ngày một đêm rồi .

- Hai ngày một đêm .

Nàng xoa đầu ằm ừ trả lời , sao lại ngủ lâu như vậy , ánh mắt liếc qua nha hoàn rồi nói :

- Em là ai vậy ?

- Em tên Hỷ Hỷ , em được Cung thân vương dẫn đến hầu hạ tiểu thư .

Nha hoàn đi đến đỡ Chi Tâm xuống giường , Chi Tâm thở một hơi dài , nhắm hai mắt ba giây rồi mở ra , nàng xúc miệng lau mặt rồi nói :

- Cung thân vương đâu .

- Đã đi đến dự hôn lễ của Tuyệt thân vương rồi ạ , người bảo em ở đây lo cho tiểu thư .

Chiếc lược trong tay buồn rơi , Chi Tâm hoảng hốt đứng bật dậy nói lớn :

- Dự hôn lễ của Tuyệt thân vương , em có nghe nhầm không vậy .

Hỷ Hỷ ngạc nhiên lắc đầu :

- Không nhầm đâu ạ , một ngày trước tể tướng Trần Lang Ngạo hương Tuyệt thân vương bàn hôn , hôm nay là ngày Tuyệt thân vương đi rước chính phi a .

Sao ngực lại đau thế này , Chi Tâm ngồi thụp xuống run rẩy , có cái gì đó hiện lên trong đầu , hai mắt đờ đẫn nhắm lại , hai tay cô ôm đầu nằm xuống đất la lên :

- Ah

Hỷ Hỷ vẻ mặt hoảng sợ ôm vai Chi Tâm hỏi hải nói :

- Tiểu thư , người làm sao vậy ... người tới mời đại phu ... tiểu thư không ổn ...

Hỷ Hỷ ngó ra cửa gọi rồi quay sang muốn đỡ Chi Tâm dậy thì bị cô đẩy ngã , Chi Tâm đứng dậy chạy đi , Hỷ Hỷ vương tay gọi :

- Tiểu thư ... tiểu thư ...

Tuyệt Hắc Dã , là chàng ... người yêu thiếp nhất trên đời , là chàng ... người quan tâm thiếp nhất trên đời , là chàng ... người có thể vì thiếp mà tử , kiếp trước chia ly không thể cùng chàng 1 chỗ , kiếp này xuyên qua thiếp không thể để mất chàng .

Chi Tâm bộ đồ ngủ mỏng manh chạy ra khỏi phủ , nước mắt lãng dài xuống hai gò má , cô tóc tai xõa dài , đôi chân trần chạy trên phố dẫm đá đau nhói lên đến tận tim ... đau quá ... chân mình đau quá ... , bàn chân tóa ra máu đỏ trải dài trên đoạn đường cô đi qua , chỉ còn một chút nữa thôi ... một chút nữa thôi ... cổ lên nào ...

Mắt thấy chàng một thân rực đỏ cùng tân nương đi vào trong nàng gào lên :

- Hắc Dã ... Hắc Dã ...

Chàng khựng lại một bước nhưng không nhìn nàng , đang định nhắm mắt đi vào trong thì nàng gào lớn như muốn khàn cả tiếng :

- Hắc Dã ... thiếp yêu chàng ... a ...

Cô ngã sõng soài ra đất khóc nức nở run rẩy hét lên lên chút sức lực cuối cùng :

- Có thể hay không cùng thiếp một chỗ ...

Bàn tay chàng buồn tằm vãi trên tay , xoay người thì triển khinh công nhanh nhất có thể đến bên nàng , quỳ xuống gắt gao ôm lấy nàng vào trong ngực run run sợ hãi , mặt mày tái xanh yếu ớt gọi :

- Tâm nhi ... Tâm nhi ... nàng tỉnh lại đi ... Tâm nhi ...

Đôi mắt đang nhắm bỗng mở ra nhìn chàng , cô mở miệng run run nói :

- Hắc Dã ... đừng rời ... xa thiếp ... đừng bỏ thiếp một mình ... có được không .

- Sẽ không bỏ nàng , tuyệt đối không bỏ nàng , đời đời kiếp kiếp sẽ ở bên nàng .

Cô ngất đi làm tim chàng thất lại , chàng bế cô lên hét to giận dữ :

- Đại phu ... người tới mời đại phu cho ta .

- Tâm nhi ... Tâm nhi ...

Ánh mắt chàng nhìn nàng với muôn vàng lo lắng , bế nàng tiến vào phủ để mặc tân nương một mình chết lặng ngoài sân , khuôn mặt nàng dưới tấm khăn voan tức giận nghiêng rằng , xung quanh nàng người người xầm xì to nhỏ , ngày đại hôn Tuyết thân vương bỏ rơi chính thê ôm một nữ tử vào phủ đi thẳng đến phòng tân hôn .

Đợi cả nửa ngày vẫn không thấy người , khách lúc này đã về hết , Phong Trần đứng đối diện con sư tử đá nắm chặt tay , tại sao người nàng chọn là đệ ấ mà không phải ta ... tại sao ta gặp nàng trước mà giờ lại là người đến sau ... tại sao ... tại sao chứ ... , chàng cau có dậm mạnh vào con sư tử đá , tay chàng tím đỏ run run , Chấn Phong lo lắng đứng ở một bên nói :

- Phong Trần , huynh không sao chứ .

Thấy chàng không đáp Chấn Phong quay sang nhìn Trần Ánh Ly , con gái duy nhất của tể tướng , nàng hỷ phục khăn voan còn che đứng yên một chỗ , nha hoàn hồi môn của nàng lo lắng khẽ nhìn nàng , Chấn Phong về mặt khó sử hướng nàng nói :

- Trần tiểu thư , hay cô vào phủ nghỉ ngơi một chút , đợi Tuyết huynh trở lại liền nói chuyện .

Nàng nhếch lên đôi môi đỏ mọng hừ lạnh , vứt dải đỏ trên tay xuống , khuôn mặt xinh đẹp đằng sau tấm khăn giận dữ , nàng cắn răng sau đó mở miệng nói :

- Không cần , nỗi nhục này ta sẽ ghi nhớ , Hảo Hà hồi phủ .

- Vâng tiểu thư .

Chấn Phong gọi nhưng người kia không ngoái đầu , chàng tắc lưỡi , chuyện lớn rồi , làm thế nào bây giờ .

11. Chương 11 : Thánh Chỉ Ban Tử .

Phủ Tuyết thân vương , Hắc Dã một ngày không rời Chi Tâm nửa bước , thức ăn cũng không thêm dụng , Chi Tâm như vậy làm sao hẳn có thể nuốt trôi cơm . Ánh mắt lo lắng nhìn nàng , đôi mắt nàng từ từ mở ra khiến hẳn miệng cười ra tiếng vui mừng thở một hơi kích động nói :

- Tâm nhi , cuối cùng nàng cũng tỉnh rồi .

Nàng cười nhẹ , ánh mắt chớp qua nhìn chàng , miệng nhỏ tiếng gọi :

- Hắc Dã ...

Nàng chống tay ngồi dậy , chàng đỡ lấy vai nàng mặt hơi nhăn lại nói :

- Nàng nằm xuống nghỉ ngơi đi .

Nàng lắc đầu ôm lấy chàng siết lại , chàng mỉm cười ôm nàng vào lòng cảm tựa lên đầu nàng , ôm nàng thật ấm ... thật dễ chịu , hấn đẩy nhẹ nàng ra đưa hai tay đặt lên hai má nàng kéo lại , trán cụng trán , mũi chạm mũi , chàng nhắm hờ mắt nhỏ nhẹ ôn nhu gọi :

- Tâm nhi ... Tâm nhi ...

Chi Tâm hai mắt nhắm lại nhỏ nhẹ đáp :

- Vâng ... vâng ...

Ngoài sân vọng tới tiếng nói hớt hải của thị vệ , hấn bỏ qua quy cũ chạy vào nói :

- Thân vương không song rồi , thánh chỉ tới .

Nhanh như vậy đã đến rồi sao , hấn nhìn nàng trù mền nói khẽ :

- Nàng có sợ không .

Nàng lắc đầu rũ ánh mắt xuống áp má lên ngực chàng .

- Cùng chàng đi xuống dưới thiếp không sợ .

Hấn bế nàng lên từng bước đi nhẹ nhàng ra sân chính , chàng quỳ xuống hướng Lục Hách Tư công công nói :

- Công Công xin thứ cho nàng chân thương tổn nặng không thể hành lễ , ta Tuyết Hắc Dã tiếp chỉ .

Lục công công nhìn qua chân nàng , tuy đã băng bó nhưng vẫn thấm không ít máu lên vải trắng , ông kéo thánh chỉ ra đọc :

- Phụng thiên thừa vận hoàng đế chiếu viết , Tuyết thân vương Tuyết Hắc Dã xem thường thiên tử biếm chức thân vương ban tử , nữ tử tên Tâm nhi xem thường thiên tử ban tử , khâm thủ .

Hai tay Chi Tâm đón lấy thánh chỉ cười hạnh phúc cùng Hắc Dã mở miệng :

- Tạ hoàng thượng ban tử .

Lục công công nhướn mày nhìn cả hai sau đó đưa mắt nhìn thị vệ , thị vệ mang lên một bình rượu độc , chưa gì ngoài cửa vọng tới một giọng nói :

- Đợi đã .

Mọi người nhìn ra cửa chính , Cung thân vương và Điện thân vương tiến vào , Phong Trần nắm kim bài dơ lên nói :

- Ta muốn kim bài đổi một thỉnh cầu .

Tất cả quỳ rạp xuống cúi đầu :

- Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế .

Lục công công mí mắt giật giật , Cung thân vương một phé vật mỗi ngày chỉ biết vào thanh lâu thỏa dục sao lại nắm trong tay kim bài , ông khẽ ngấn đầu lại thấy Cung thân vương đi tới đưa cho ông tẩm kim bài , ông cúi đầu run run nói :

- Không biết yêu cầu của Cung thân vương là gì .

Chàng lạnh lùng mở miệng :

- Để họ thành thân điều phó một vòng .

Nói xong chàng quay người đi , cứu một trong hai người sống cũng sẽ bị thương mà chết , ánh mắt chàng rũ xuống buồn bã , mở miệng nói :

- Thành toàn cho hai người .

Cả hai nhìn theo bóng lưng chàng , nhắm mắt mỉm cười khẽ nói :

- Cảm tạ huynh .

Phủ thừa tướng , Trần Ánh Ly khó chịu dậm chân tại chỗ nhìn Trần Lang Ngạo nói lớn :

- Cha , con chỉ muốn cái tiểu tam kia chết đi thôi , cha mau nghĩ cách gì đi cha .

- Còn cách nào được nữa , thánh chỉ đã ban xuống rồi .

Ông lắc đầu tặc lưỡi thở dài , Trần Ánh Ly kéo tay áo của ông nài nỉ , vẻ mặt uất ức khó chịu nói :

- Người ta đều biết con được hoàng thượng tứ hôn cho Tuyết thân vương , ngài ấy mà chết thì con sẽ làm sao ... cha ... cha ...

Ông hất tay ra đi đến ngồi xuống ghế vẻ mặt tức giận nói :

- Con không phải lo , cha đã xin hoàng thượng hủy bỏ hôn ước của con và ngài ấy rồi , ba tháng nữa con sẽ được tứ hôn cho Điền thân vương , ngoan ngoãn về phòng đi , đừng quấy rầy ta nữa .

Cô bữu môi xụ mặt quay đi , tức thật ... cái tiểu tam kia ở đâu xuất hiện làm hỏng hết mọi chuyện ... đáng ghét .

Nha hoàn Hảo Hà chạy tới thấp giọng nói vào tai của Ánh Ly :

- Tiểu thư , Cung thân vương sử dụng kim bài tứ hôn cái tiểu tam kia cho Tuyết thân vương , họ cử hành hôn lễ trên phố .

Về mặt Ánh Ly trở nên khó coi , nhăn nhó dậm chân một cái sau đó trở về phòng .

- Kệ bọn họ đi , tức chết đi được ...

12. Chương 12 : Chuyện Kiếp Trước .

Trời xanh dịu mát , vài tia nắng cũng bắt đầu trút xuống , nam tử trường bào đỏ thắm dịu dàng ôn nhu bước đi tiêu sái khí khái bất phàm bề trong tay nữ tử hỷ phục thủy mị đoan trang bên lên tựa đầu vào ngực nam tử .

Nam tuấn tú anh tài , nữ tài sắc vẹn toàn , tình yêu của họ chân thành đầy mãnh liệt nhưng kết cục thật bi thảm , mọi người nhìn họ với ánh mắt ngưỡng mộ pha thêm xót xa , họ lắc đầu trong im lặng .

Chi Tâm mỉm cười nói :

- Hắc Dã , chàng có tin vào kiếp trước không .

Mí mắt chàng rung rung , nửa muốn tin nửa muốn không nhưng vẫn mở miệng nói :

- Tin , nàng nói xem kiếp trước chúng ta là gì .

Chi Tâm ôm lấy cổ Hắc Dã nhắm hờ mắt mỉm cười nói :

- Kiếp trước chàng và thiếp là thanh mai trúc mã , lớn lên trở thành phu thê , chiến tranh bùng nổ khiến chúng ta chia ly dài hạn , chàng vì cứu giá mà tử trận vùi xương nơi đất khách quê người , thiếp bi thương nhớ nhung quên sinh theo chàng , chỉ tiếc lúc đó không thể cùng chàng một chỗ ... hiện tại có thể cùng chàng một chỗ đã là hạnh phúc nhất đời .

Chàng nâng Chi Tâm cao lên một chút , hôn lấy môi nàng sau đó cụng trán với trán khẽ cười :

- Có thể cùng nàng một chỗ , chết cũng không hối tiếc , nương tử hẹn nàng kiếp sau tương phùng .

- Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ , có qua cầu Nại Hà cũng không uống canh Mạnh bà để kiếp sau còn nhớ mà tìm thấy nhau .

- Nếu họ muốn chúng ta quên nhau , nàng có muốn cùng ta ở Vong Xuyên Hà một chỗ .

- Nguyên bằng lòng .

Cả hai ôm nhau hạnh phúc , xung quanh im lặng lạ thường , vài nữ nhân đã rơi lệ , bỗng trên trời mây đen từ đâu ùn ùn kéo đến , chúng rượt đuổi nhau và từ từ phủ kín cả bầu trời , gió nổi lên ù ù , càng mạnh và to hơn , gió mang một luồng không khí lạnh như có nước , mấy vật nhẹ đã bị gió thổi đi bay lả tả trên mặt đường , cả mặt đất tối sầm lại .

Lục công công thở một hơi dài liếc qua tên lính , tên lính đi đến đưa lên hai ly rượu độc .

Hắc Dã nửa ngồi nửa quỳ để cho Chi Tâm tựa vào mình , cả hai cầm mỗi người một ly rượu vòng tay qua nhau đưa lên miệng uống cạn . Trong ngực bắt đầu nóng lên , có thứ gì đó dội ngược lên miệng , máu trào ra từ miệng cả hai , Hắc Dã và Chi Tâm nhẹ nhàng đưa tay lau máu cho nhau . Rượu độc phát tác thật nhanh , Chi Tâm ôm lấy Hắc Dã miệng run run nói :

- Hắc Dã ... cuối cùng ... thiếp ... cũng được ... chết bên chàng ... chàng biết không ... kiếp này ... chỉ có ... một mình chàng ...đầu thai ... trời cao thương sót ... cho thiếp ... ở kiếp sau ... xuyên qua ... cùng chàng ... ư ư ... thiếp ... ở dưới ... đó ... đợi chàng ...

Hai tay nàng buồn thả , đầu gục xuống hai mắt nhắm lại , Hắc Dã ôm lấy nàng run run siết chặt lại :

- Đứng đó ... đợi ta đến ... rất nhanh ... sẽ cùng nàng ... một chỗ ... mãi mãi ... bên nhau ... không chia lìa ...

Phong Trần bấu chặt tay vào cột , cả người run lên , sắc mặt cau có , răng bậm lấy môi , chàng xoay người đưa lưng tựa vào cột , đưa cánh tay che đi đôi mắt , giọt lệ rơi xuống .

Chấn Phong đánh bàn tay lên cột tức giận , giận bản thân vô dụng không thể cứu vãn tình hình .

Trên vòm trời tối thẫm , một đường sét bỗng nhiên xuất hiện như muốn xé đôi bầu trời , tiếng sấm nổ vang khiến ai cũng giật mình ôm đầu cúi người chạy đi .

- Trời sắp mưa rồi , mau về thôi .

- Trời sắp mưa rồi , chạy mau .

- Nhanh nhanh .

Giây phút họ chạy đi , một luồng sáng chói lên đem hai thân thể kia biến mất , trời mây đen tản ra , dịu nắng trở lại , xung quanh trở nên kì lạ , cánh hoa đào rơi từ trời cao xuống trong sự ngạc nhiên trầm trồ , họ đưa tay hứng lấy .

- Gì thế này ... hoa đào ... sao lại như vậy .

- Kì lạ thật đấy .

- Đúng vậy , hoa đào rơi này .

- Hoa đào rơi này , họ biến mất rồi , là thần tiên đấy .

Cả dân chúng quỳ xuống cúi đầu hô lớn :

- Mong hai người kiếp sau tương phùng .

- Cầu trời cao tát thành cho bọn họ đời đời kiếp kiếp kết thành phu thê .

Phong Trần đưa tay hứng lấy cánh hoa , bàn tay nắm lại , Chấn Phong ngồi chồm hỏm xuống nắm lấy một mớ hoa ngạc nhiên tròn mắt :

- Không thể tin được , huynh có nghĩ vậy không .

Chàng nhìn qua Phong Trần , chỉ thấy hắn xoay người bỏ đi , Phong Trần cười như không cười , để có thể quên nàng chắc sẽ lâu lắm .

13. Chương 13 : Ta Đến Đón Nàng Đây (full) .

Chi Tâm mở bừng hai mắt bật dậy gọi lớn :

- Hắc Dã ...

Cô thở dốc mồ hôi nhễ nhại , không ... không thể như vậy được , cô nhìn lại bản thân , vẫn bộ pijama màu trắng sau đó cô bật khóc nức nở :

- Không ... hu hu hu hu ... thiếp không muốn thế này ... Hắc Dã ... hu hu hu hu ...

Mẹ cô nghe cô khóc liền chạy vào , lo lắng ôm lấy cô dỗ dành :

- Tâm nhi , con làm sao vậy , mơ thấy ác mộng hả con , không sao ... có mẹ ở đây ... không sao ... mọi chuyện sẽ ổn thôi .

Cô bám áo mẹ khóc nức nở , mẹ cô ôm lấy cô vỗ vỗ nhẹ đầu .

- Không sao , nín đi con ... ổn rồi ... ổn rồi ...

Sau đó mẹ cô đi nghe điện thoại , cô ngồi trên giường nấc lên tiếng to tiếng nhỏ , kiếp trước có ta có chàng , kiếp sau chỉ mình chàng chờ ta xuyên qua , liệu kiếp này ta có thể chờ chàng xuyên tới .

- Hắc Dã ... đời đời kiếp kiếp thiếp chỉ yêu mình chàng , chỉ muốn gả cho chàng ... cho dù chàng không tới ... thiếp sẽ chờ ... sẽ đợi cho đến khi chàng tới ... chờ ngàn kiếp cũng sẽ chờ ... hu hu hu ... hức ... hức ...

Trở về với thực tại , cô đi học , bạn thân của cô Diệu Băng chạy tới hù cô một cái .

- Hù , Tâm ... tan học đi mua sắm nhé .

Chi Tâm ủ dột thở dài ầm ừ một cái , Diệu Băng chu miệng sau đó nắm tay cô kéo đi .

- Cậu có chuyện buồn à .

- Không có .

- Hừm , một lát tan học đi chơi với mình thì buồn cỡ nào cũng tan ngay .

Chi Tâm trừng cô một cái , cô rùng mình đổ mồ hôi cười ngượng ngạo , nguyên lai thất tình nên mới có bộ dạng này à .

- Ha ha , tớ đùa thôi mà .

Trước cổng trường nữ sinh tụ tập rất đông , ai nấy đều kích động la lên :

- Á , anh Dã Lạc Tân kìa ... ôi ... ôi đẹp trai quá đi mất .

- Á , chết mất thôi anh ấy cười kìa , anh ơi em yêu anh .

- Anh ơi tụi em yêu anh .

- Nhìn xem , hôm nay anh ấy đi xe Nissan Murano LE 3.5 FWD Xtronic CTV 2012 a , đẹp quá đi mất .

Chi Tâm đưa mắt nhìn người kia , Diệu Băng ở một bên chấp tay đan vào nhau ánh mắt mong mị nói :

- Không biết ngọn gió nào đưa công tử người mẫu nổi tiếng của Trùng Khánh đến đây vậy ta ... ôi ... ôi ... đẹp trai quá đi .

- Cậu biết anh ta à .

Diệu Băng hai tay ôm mặt sững sốt hoảng hốt nói :

- Cái gì , công tử của Trùng Khánh mà cậu không hề biết sao ... thôi thôi ... để tớ kể cho cậu nghe lịch sử oai hùng của anh ấy nhé .

Nói xong cô mơ mẩn kể lể , Chi Tâm mặt lạnh đổ mồ hôi :

- Thôi cho tôi nhờ , lau nước dãi đi kìa .

Diệu Băng đưa tay lau lên miệng sau đó luồn cuốn lấy giấy viết ra chạy tới chỗ Lạc Tân lớn miệng :

- Anh ơi cho em xin chữ ký .

- Em nữa ... em nữa ... cho em xin chữ ký đi anh ...

Mọi người ào tới liền bị vệ sĩ cản lại , Lạc Tân nhếch môi lạnh lẽo nói :

- Anh đến tìm một người , ai nói cho anh biết người đó ở đâu anh sẽ tặng cái này kèm chữ ký .

Kích động khi nhìn thấy Lạc Tân cầm chai nước hoa trị giá 5 triệu bọn họ la lên :

- Á ... là Gift Kilian Forbidden game ... anh muốn tìm ai ạ ...

- Người anh muốn tìm là ai , tên gì vậy anh ?

Lạc Tân cười sáng lạng nói :

- Anh muốn tìm Lệ Chi Tâm , không biết các em có quen ai tên như vậy không ?

Hai mắt Diệu Băng lóe sáng chỉ tay về phía Chi Tâm nói to :

- Cái người anh muốn tìm ở kia , cậu ấy tên Lệ Chi Tâm .

Tất cả đồng thời nhìn qua , Chi Tâm giận dữ hét lên :

- Đào Diệu Băng , người dám bán đứng ta .

Lạc Tân mỉm cười đưa chai nước hoa cho Diệu Băng còn tặng kèm một nụ hôn lên má khiến bao nhiêu thiếu nữ chấn động .

- Á ... á ... trời ơi ghen quá đi mất ...

Diệu Băng đỏ mặt mềm nhũn cả người ngồi thụp xuống , cái tay run run sờ lên má mơ mộng về những việc vừa xảy ra .

- Diệu Băng , hôm nay bốn cô nương đánh chết cái đồ mê trai nhà người .

Chi Tâm tức tối chạy đến nhưng bị một bàn tay cản lại , Diệu Băng giật mình trong 36 kế chạy là thượng sách .

- Đứng lại đó , này anh làm gì mà cản tôi .

Cô nắm lấy tay anh hất ra , vẻ mặt vô cùng tức giận , chỉ thấy anh nhỏ tiếng mỉm cười hướng cô nói :

- Em là Lệ Chi Tâm .

Cô kiêu ngạo ngẩng cao đầu nhìn anh :

- Phải , chính là tôi .

- A ... cuối cùng cũng tìm được rồi , phiền em đi theo anh một chút .

Chi Tâm túm lấy bàn tay đang hướng tay cô định nắm bẻ ngược ra sau , khó chịu nói :

- Anh muốn gì ?

- A .. khoan đã ... anh chỉ muốn dẫn em đi gặp một người .

Cô hừ lạnh buồn tay , nổi tiếng như vậy chắc không có dở trò bắt cóc , cô mở miệng :

- Muốn tôi gặp ai , dẫn đường đi .

Anh xoa bàn tay đi trước , cô lẽo bước theo sau , cả hai dừng lại nơi chiếc xe , anh gõ cửa , người bên trong hai mắt híp lại sau đôi gương đen bỗng mở ra , anh ngoái qua không thẹn mà mỉm cười ... ta tìm thấy nàng rồi .

Cửa mở , người trên xe bước xuống , đưa tay lên giữa hai mắt tháo xuống cặp kính đen đưa cho Lạc Tân cầm .

Xung quanh thét lên còn to hơn lúc này :

- Á ... trời ơi ... Tuyết đen hoang dã của Trùng Khánh ... ông chủ của siêu thị Tuyết Hoàng ... một trong những siêu thị lớn nhất thành phố ...

- Á ... đẹp trai quá đi mất ...

- Trời ơi , anh ấy mới 23 tuổi thôi mà đã điều khiển một sự nghiệp vĩ đại như vậy , ngưỡng mộ quá đi ...

Chi Tâm nhìn anh , không có chút ấn tượng , tại sao người này lại tìm mình , ánh mắt tò mò kia làm anh khẳng định nàng không hề nhận ra anh , anh mở miệng :

- Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ , có qua cầu Nai Hà cũng không uống canh Mạnh bà để kiếp sau còn nhớ mà tìm thấy nhau .

- Nương tử , ta đến đón nàng đây .

Đôi tay anh dang ra chờ đợi , Chi Tâm run rẩy , Hắc Dã ... có phải chàng đó không ... , nước mắt cô trào ra chẳng nghĩ ngợi nhiều bổ nhào ôm lấy người kia khóc nức nở :

- Hu hu hu ... thiếp nhớ chàng ... rất mong chàng xuyên tới tìm thấy thiếp ... Hắc Dã ... hức hức ...

- Xin lỗi nàng , ta thật ngu ngốc lâu như vậy mới nhớ ra nàng ... Tâm nhi ... xin lỗi nàng ... thật lòng xin lỗi nàng ... Tâm nhi ...

Xung quanh la hét ầm ỹ bởi cái ôm của hai người , cho đến khi anh cường hôn nàng thì các thiếu nữ hóa đá lặng thinh , có người còn ngất đi vì ghen tị .

Chi Tâm đẩy anh ra sứt sứt đỏ mặt cúi đầu , anh cúi xuống nhắc bóng cô lên cười tà mị bước đi , Chi Tâm bầu lấy áo anh xấu hổ nói :

- Mau buồn thiếp xuống ... có biết đây là đâu không hả ... mọi người đang nhìn kìa ... chàng đưa thiếp đi đâu ...

- Đưa đến nơi có thể cùng nàng một chỗ .

Nơi có thể cùng một chỗ , trong đầu Chi Tâm hiện lên một nơi , cô nhắm mắt gào lên đánh lên ngực chàng , má ửng hồng :

- Cái tên sắc lang là chàng mau buồn ta ra , ta mà xuống được ta đập chết chàng ... có nghe không hả .

Anh không buồn , vẽ mặt bình thản toát lên treo ghẹo :

- Nàng đập chết ta rồi nàng cũng bi ai mà theo ta thôi , lúc đó ta và vàng lại cùng một chỗ chờ ngày đầu thai .

Cô đỏ mặt khựng lại hành động của mình nhỏ tiếng :

- Chàng háo sắc .

Chàng hôn lên trán cô thì thầm :

- Chỉ đối với nàng thôi .

- Còn phải đi học .

- Ta nói nàng ốm nên xin nghỉ ... nàng không phải lo , ta không ăn thịt nàng đâu .

Chàng bật cười thành tiếng nhìn cô rồi nói :

- Tên kiếp trước của ta nàng đọc ngược lại sẽ là tên của ta kiếp này , Tâm nhi ta yêu nàng .

- Dã Hắc Tuyết , thiếp cũng yêu chàng .

Nam thanh nữ tú hôn nhau trên vỉa hè khiến bao người ghen tị , cảm ơn trời cao nghe thấu tát thành cho con và nàng/chàng được ở bên nhau .

Hết

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ta-dap-chet-than-vuong-hao-sac>